

Gevoluce

červen 2018

PRÁZDNINY NÁM KLEPOU NA DVEŘE

MILOVNÍK
CHLADNÝCH
ZBRANÍ

NA CO
DO KINA?

ODKUD PŘICHÁZÍME ?

VTIPY

HODINÁŘ 4. ČÁST

Drazí studenti, učitelé a čtenáři

Máme tu už červen, a to znamená, že již za necelý měsíc přijdou letní prázdniny. Náš školní časopis bude zajisté pokračovat i příští rok, ale pro tento školní rok 2017/18 je toto číslo poslední.

Doufáme, že si jeho čtení užijete stejně jako u předchozích čísel, či ještě více. Máme tu opět povídky, zajímavosti, vtipy i doporučení na co si zajít o prázdninách do kina.

Školní časopis bude příští rok pokračovat, ale s trochu jinou sestavou lidí. Z tohoto důvodu se s Vámi celý tým Gevoluce loučíme. Doufáme, že nový tým podpoříte stejně jako nás. Přejeme Vám zábavné čtení, klidný konec školního roku a hodně relaxu o prázdninách.

Tým *Gevoluce*

Redaktorka:

Linda Kimrová

Korektura:

Tereza Svobodová

Grafika:

Vojtěch Mucha

Autoři článků:

Filmový program na léto:

Vojta Ráček

Milovník chladných zbraní:

Tomáš Smrčka

Odkud pocházíme?:

Tereza Svobodová

Vtipy:

Juliet Caspers

FILMOVÝ PROGRAM NA LÉTO

Tak tu máme konec. Konec školního roku a nastávají dva měsíce klidu a odpočinku. Proč si je trochu neozvláštnit pár návštěvami kina, že ano? Musel jsem se držet na uzdě. Normálně má moje rubrika okolo pěti stránek, když píšu program jen na jeden měsíc. Teď píšu dokonce na dva. Tentokrát je to trošku v jiném formátu a nebudu se dlouze rozepisovat o každém jednotlivém filmu. Doufám a věřím, že i přesto si můj přehled užijete. Takže... (PS: Změny jsou vyhrazeny. Na české distribuční firmy se nikdy nedá spolehnout a filmy posouvají prakticky každý den.)

5.7. 2018

A tady nám začíná nadílka prázdninových filmů. Pravděpodobně všichni půjdete na nejnovější marvelovku **Ant-Man a Wasp**, pokračování filmu Ant-Man z roku 2015. Nejsíš půjdete i na film **První očista**, který je již čtvrtým dílem série Očista, která si svoji kvalitu a atmosféru napříč díly stále drží. Doufejme, že si ji udrží i tento nový přírůstek do této low-budget high-profit série. Ale jednoznačně bych vám chtěl doporučit menší film **Než přišla bouře**, který spojuje hvězdy Shailene Woodley (Sedmihlášky, Divergence) a Sama Claflina (Hunger Games, Než jsem tě poznala), kteří se pod režii Baltasara Kormákura (Everest, Severní blata, Hluboko) budou rvát s matkou přírodou uprostřed moře. Na odlehčení poslouží komedie **Manžel na zkoušku** (remake romantické komedie z roku 1987 s Goldie Hawn "Přes palubu") nebo třetí (a poslední díl) italské komediální série Profesori zločinu, Profesori zločinu: Velké finále. Pro náročnější diváky jde do kin pravděpodobně poslední film legendárního filmového revolucionáře Terryho Gilliamy (12 opic, Král rybář, Monthly Python a Svatý Grál, Brazil, Strach a hnus v Las Vegas) **Muž, který zabil Dona Quijota**, který byl jeho snovým projektem a pracoval na něm již několik let.

12.7.

Do široké distribuce (multikina) budou v tento den nastupovat tři filmy. Nejnovější díl v animované sérii Hotel Transylvánie, **Hotel Transylvánie 3: Příšerózní dovolená**, jehož název je vsutku všeříkající. Nejnovější film Dwayna "The Rock" Johnsona, **Mrakodrap**, kde Dwayne musí zachránit svoji rodinu z několikátého patra mrakodrapu v ohni. První český film léta s Jaroslavem Duškem a Davidem Švehlíkem podle knihy Josefa Formánka (haha), **Úsměvy smutných mužů**. Mnohem zajímavější bude program v klubových kinech, kam půjdou také tři filmy. Sociální brazilské drama o chudé rodině, ve které jedno z dětí dostane šanci se stát celosvětovou házenkářskou hvězdou a matce, která neví, co si s tím počít, **Mama Brasil**. Dánský thriller, jenž na festivalu v Sundance dostal cenu diváků za nejlepší film, **Tísňové volání**. Největší peckou, která tento týden půjde k nám do kin, je romantické drama zasazené do komunistického Polska a nejnovější kousek Paweła Pawlikowskiho (držitel Oscara za film "Ida" z roku 2013) **Studená válka**. Získal cenu v Cannes za režii a Polsko ho s největší pravděpodobností pošle jako svého reprezentanta na Oscary, tudíž o něm ještě asi uslyšíme.

19.7

Pro mě (spíš tedy pro moji peněženku) dost možná nenáročnější týden celého léta, protože reálně opravdu chci na všechny tyto filmy. Do multikin se dostanou pouze dva filmy. Jedná se o pokračování velmi populárního muzikálu z roku 2008, **Mamma Mia: Here We Go Again!** (ano, buď je toto český název, nebo se ještě nevymyslel) a americký horor **Děsivé dědictví**. Americkou kritikou je připodobňován k loňské "Matce!" nebo k legendárním hororům "Vymítač ďábla" a "Rosemary má dítě". Pravděpodobně film bude pro fanoušky filmu mírně artovou chuťovkou a pro běžného diváka WTF děsivým zážitkem. Objeví se v něm oscarová nominantka Toni Collette (Šestý smysl, Malá Miss Sunshine, Muriel se vdává, Krampus).

Přecházíme na druhou frontu. Do klubových kin jdou dvě syrová sociální dramata. Francouzská **Střídavá péče** popisuje dopady rozvodu a střídavé péče na dítě. Norské **Utøya** (22. července) se snaží co nejlépe, dle rozhovorů přeživších, vyobrazit atmosféru Breivikova masakru. Vkládá do této skutečné události fiktivní postavu Kajua a maximálně se snaží dostat diváka na ostrov Utøya tím, že nepoužívá ani hudbu ani střih, Tudíž se jedná o 90 minut záběru na hrůzu této skutečné události z léta 2011.

26.7

Konečně si odpočineme, protože na tento a na následující týden jsou aktuálně naplánované pouze tři premiéry, většinou mainstream americká produkce. Do kina jde pokračování akčního thrilleru z roku 2013, který spojil Stalloneho a Schwarzeneggera. Do pokračování se vrací pouze první jmenovaný, **Plán útěku 2**. Dále nás čeká česká komedie s Ivanou Chýlkovou v hlavní roli **Chata na prodej** a akční krimi o ukryté nemocnici pro ty nejnebezpečnější členy podsvětí pod vedením Jodie Foster, **Hotel Artemis**.

2.8

Pokračujeme ve vlně minulého týdne, opět se třemi premiérami, kde jsou dvě americké a jedna evropská. Od roku 2004 čekáme a je to konečně tady! **Úžasňákovi 2** přichází konečně do kin společně s dalším pokračováním (6. díl) série **Mission: Impossible**, **Mission: Impossible - Fallout**. A zastupitelem trochu alternativního kino zážitku jsou typická bláznivá španělská komedie, od režiséra "Sněhurka: Jiný příběh", **Abrakadabra** a indie australský western **Sweet Country**.

9.8

Všechny filmy tento týden mají jeden společný element a tím je Asie. Ať už se podíváme na americký film za čínské peníze **MEG: Monstrum z hlubin**, který vypráví příběh o tom, jak se probudí gigantický žralok ze dna Mariánského příkopu a začne terorizovat čínské pobřeží. Zastavit ho může jenom tým čínských vědců vedený Jasonem Stathamem. Dalším filmem jsou **Temné síly**, režírované korejskou režisérkou, které se nesou na postupem času už dosti umírající vlně young-adult. Adaptací o postapokalyptické budoucnosti a dětech s nadpřirozenými silami, s Amandou Stenberg (Všechno, úplně všechno a Rue z Hunger Games) v hlavní roli. Dále tu máme bizarní francouzsko-americkou komedii, s hlavním hercem Indem, **Podivuhodná cesta fakíra**, který uvízl ve skříni. Myslím, že název tohoto filmu vám přesně řekne, jestli na něj chcete jít nebo ho raději přeskočíte. Jako poslední premiéru tohoto týdne vám představím českou kriminálku **Miss Hanoi**, která se odehrává v neurčitěm pohraničním městě v Čechách, kde žije velká vietnamská komunita a začne se v ní odehrávat série zločinů. Z tohoto důvodu je povolán okresní vyšetřovatel (David Novotný) a místní policistka (Ha Thanh Špetlíková).

16.8

Pokračujeme v naší asijské krasojždě. Tento týden dostáváme do kin mimo-jiné i dva asijské snímky. Animovaný film **Cats and Peachtopia**, který zatím nemá český název, ale skrze to, že ho distribuuje Bontonfilm, věřím, že se k nám do kin opravdu dostane. Dalším filmem je vysoce očekávaná romantická komedie **Šíleně bohatí Asiati** podle mega populární knižní předlohy "Crazy Rich Asians". Kdybyste si od té Asie chtěli na chvilku odpočinout, tak tento týden také do kin vstupují tři americké produkce. Akční komedie, s Milou Kunis a Kate McKinnon, **Špión, který mi dal kopačky**. Dále pokračování úspěšného akčního thrilleru Equalizer, **Equalizer 2**, opět s Denzelem Washingtonem v hlavní roli a s režii Antoineta Fuqua. Jako poslední k nám přijde nízkorozpočtový sci-fi horor od scénáristy sérií Insidious a Saw, **Upgrade**.

21.8.

Netradičně v pondělí, a ne v klasický čtvrtek (protože se jedná o výročí 50. roku od vpádu vojsk Varšavské smlouvy do Československa) bude v kinech uvedeno zatím utajované historické drama Roberta Sedláčka (Muži v říji, Rodina je základ státu, Největší z Čechů) **Jan Palach**.

23.8.

Skutečně zvláštní mix filmů nám nadělí distributoři tento čtvrtek. Ať už se jedná o americký horor pod taktovkou nizozemského režiséra **Cadaver**, ve kterém se herečka Shay Mitchell (Emily Fields z Pretty Little Liars) bude snažit stát se filmovou hvězdou, skrze to, že její vele-úspěšný seriál již skončil. Nebo francouzskou filmovou romantickou **mozaiku Ohrožené druhy**, vyobrazující tři opravdu různorodé vztahy. Další ukázkou současné francouzské kinematografie bude komedie **Skorosestry**. Poté máme tradiční dávku mainstreamové produkce. Přináší nám adaptaci hororové hry **Slender Man**, filmového nástupce populárního animovaného seriálu **Teen Titans Go! To the Movies** a hrané volné pokračování knižních dobrodružství Medvídka Pú, které popisuje dospělý život jeho jediného lidského protagonisty, **Kryštůfek Robin**.

30.8.

Konec prázdnin a do kin vstupují dokonce dva české filmy, jeden úplně nový a druhý starší. V ten novější z nich, **Důvěrný nepřítel**, vkládám velké naděje. Jedná se totiž o vzácný příklad toho, že film měl dokonce nějaký pořádný rozpočet. Thriller, ve kterém inteligentní dům začne terorizovat pár, jenž v něm bydlí (Gabriela Marcinková a Vojtěch Dyk). Dalším českým kouskem je restaurovaná verze válečného psychologického dramatu Jana Němce z roku 1964 o dvojici lidí, kterým se úspěšně podařilo uprchnout z transportu smrti, **Démanty noci**. Běžná dávka americké produkce tento týden obsahuje do pravěku zasazený výpravný film **Alfa**, komedii s Melissou McCarthy Hanebný plyšáci a mysteriózní atmosférické drama-horor **Malý vetřelec** od režiséra filmu "Room".

MILOVNÍK CHLADNÝCH ZBRANÍ

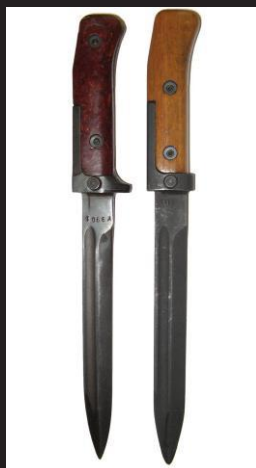
Srdečně vítám všechny aktivní sběratele, nadšence a případné zájemce o chladné zbraně u naší zbrusu nové rubriky, která se zaměřuje na různé typy, konstrukce, výrobu a sběr starožitných zbraní z celého světa. Vše bude popsáno z pohledu aktivního sběratele a amatérského kováře v jedné osobě. U každého meče, dýky, bajonetu či palcátu naleznete stručný popis, způsob boje/použití, popis výroby, údržbu a pár historických zajímavostí. Také se nebudu ostýchat mluvit o cenách zbraní a vhodných míst ke koupi. Vzhledem k tomu, že se jedná o první číslo, tak budu psát o zbraních vhodné pro úplné začátečníky.

POPIS ZBRANĚ A JEJÍ VÝROBY

Čepel je podlouhlá, úzká a robustní (175 mm délka; 20 mm šířka; 5 mm tloušťka). Celý bajonet je pak zhruba 280 mm dlouhý (záleží na modelu). Ostří má středový hrot a je z obou stran odlehčeno drážkou. Tento prvek zároveň dodává bajonetu pevnost. Čepele nebyly až na výjimky broušeny. Kovové tělo zbraně bylo původně vyráběno z výkovků (kusy kované oceli). Ty byly později zbroušeny do finální podoby a zakaleny. Později se přešlo k lití do forem. Tento proces je sice rychlejší, ale finální produkt je méně kvalitní. Nízká kvalita (málo uhlíku) použité oceli je typickým znakem velkého množství bajonetů. Důvody byly především ekonomické. Navíc u tohoto typu zbraní není vysoká kvalita použitých materiálů nutná (prostě to stačí). Bajonet je značen z obou stran čepele. Části bajonetu, jež prošla během let velkým množstvím změn, je rukojeť. Původní verze měla poloviční řap (plát kovu, na který ze stran nasedají stříenky), neměla výstupek na záštitě, která brání sklouznutí ruky na čepel při bodání. Rukojeť byla původně vyrobena z bukového dřeva a nebyla připevněna nýty. Úplně první úpravou bylo přidání záštity a hned poté výměna dřevěné rukojeti za stříenky zhotovené z bukové masy a spojené tmelem s příměsí formaldehydu. Dále byl přidán jeden nýt, jelikož pouhé lepení rukojeti nebylo dostačující. U většiny bajonetů později přibyl i druhý nýt, tím byla rukojeť zajišťována ve VOZ při opravách. Poslední změnou pak bylo prodloužení řapu na celou délku rukojeti + 5 mm. Toto opatření mělo zmenšit poškození, ke kterému docházelo při házení s bajonetem ze strany vojáků. Existují i zdobné věnovací varianty. Původní pochva je vyrobena z tuhé hovězí sešité nití a zajištěné nýty. Jako většina pochev je určena k nošení na levém boku. Kvůli tomu, že se tlačítko pro uvolnění bajonetu nachází na levé straně, musí být zbraň v pochvě otočena opačně, jedno ze specifíků bajonetů. Zvláštností vz. 58 je nahnutí pochvy. Svírá s páskem úhel cca 40 stupňů. Bajonet je v pochvě jištěn proti vypadnutí jednoduchou koženou přezkou.

BAJONET A SAMOPAL vz. 58

Tento bajonet byl navržen Jiřím Čermákem pro československý samopal vz. 58. Jak jejich označení napovídá, obě zbraně byly vyvinuty v roce 1958. S jejich používáním se však začalo až během roku 1960. Bajonet 58 byl na rozdíl od velkého množství jiných bajonetů (např. pušku Mosin nagant) navržen tak, aby ho bylo možné příjemně používat při boji z blízka (v ruce, místo nasazený na samopalu), proto byla rukojeť svým tvarem lépe přizpůsobena úchopu.

BOJ S BAJONETEM vz. 58

Jako většina bajonetů je i vz. 58 výhradně bodnou zbraní jak připevněný na samopal, tak při držení v ruce. Ztupené ostří pomáhá zbrani při bodných útocích, přestože to tak na první pohled nemusí vypadat. Části těla, na kterou s bajonetem útočíme, jsou především hrudník a v druhé řadě také břicho (jedná se o velké cíle a s bajonetem se špatně míří). Bodneme-li oponenta do hrudi s ostrou zbraní, zařízne se do žebber a může být problém s jejím vytažením. Bodneme-li však tupou zbraní, ostří se samo srovná, projde mezi žebry a bez potíží ho lze vyjmout. Některé z bajonetů (především z menších zdrojů) byly přesto broušeny.

VHODNÝ PRO ZAČÁTEČNÍKY

Bajonet vz. 58 je velmi dobrou první zbraní, a to rovnou z několika důvodů. Jedná se o domácí zbraň, takže ho seženete na mnoha místech a ve velkém množství. Také je levný. Kvůli velkému množství kusů lze bajonet i s pochvou koupit relativně levně. Bez pochvy jsem ho našel za dvě až čtyři sta korun. Exempláře s pochvou pak stály až sedm set (tyto ceny jsou na trhu starožitných zbraní velmi nízké). Velké množství kusů je zánovní. Po stažení z výzbroje vojáků byly bajonety uloženy (včetně dosud nerozdaných kusů). I ty, jenž byly používány nejsou výrazně opotřebované (nezažily válku). Díky této shodě okolností je velké množství bajonetů v perfektním stavu. Za dobrý stav se obvykle draze platí

Tomáš Smrčka

Zdroje: www.uton.cz, vlastní znalosti

ODKUD PŘICHÁZÍME ? KAM JDEME? KDO JSME?

Paul Gauguin

Sedmého června tohoto roku uplynulo již 170 let od narození jednoho z vůdčích představitelů postimpresionismu, Paula Gauguina. Z tohoto důvodu bych se s vámi chtěla podělit o práci, kterou jsem napsala o jeho díle, které sám označoval za své vrcholné a přelomové, „Odkud přicházíme? Kam jdeme? Kdo jsme?“. Příběh kolem vzniku díla je velmi silný. Samotná kompozice, nápad, který je do díla vložen, i provedení nepostrádají originalitu. Symbolika je dokonale promyšlená a nechybí ani zajímavé barevné kontrasty.

Francouzský malíř Paul Gauguin namaloval své dílo během prosince roku 1897 na Tahiti, kde již několik let přebýval. Sám autor považoval tento obraz za své vrcholné dílo a domníval se, že bude i jeho posledním. Kvůli tíživé životní situaci se rozhodl pro dobrovolný odchod ze života. Malba tedy měla být důstojným epilogem jeho umělecké tvorby a též závětí. Gauguina sužovaly zdravotní potíže. Trpěl syfilidou a v červenci 1897 prodělal těžký zánět spojivek, pročež několik měsíců nemohl malovat. Kromě toho se mu nevyhýbaly finanční problémy. Žil v chudobě. Největší ranou pro něj byla smrt jeho milované dcery Aliny, o které se dozvěděl v dopise, jelikož žila v Evropě. Pracoval v horečném zápalu ve dne i v noci. Po dokončení obrazu se odebral do hor, kde chtěl se svým životem skoncovat. Spolkl arsenik (zřejmě ve velkém množství), udělalo se mu nevolno a obsah vyzvrátil. Pokus o sebevraždu se mu nezdařil, nicméně ještě více podlomil jeho zdraví. Obraz nakonec prodal. Nyní se nachází v Museu of Fine Arts v Bostonu. Obraz namaloval na rozměrné a hrubé plátno z pytloviny, které není po své ploše stejně silné. Gauguin chtěl, aby obraz připomínal fresku. To splňuje hrubší podklad i namalovaná odlupující se nazlátlá barva v horních rozích. Maloval bez modelu a přímo štětcem. Oranžovožlutá barva lidských těl kontrastuje s modrou a zelenou barvou v pozadí. Umělec ve svém díle rozvinul podobenství o historii lidských životů od narození až do smrti. Na jedné hranici je malé dítě a na druhé stařena. Mezi nimi se nachází svět dospělých lidí, plných síly, s jejich radostmi i strachy. U levé strany „zrození“ se tedy můžeme ptát „Odkud pocházíme?“, v prostřední části každodenního života dospělých si pokládáme otázku „Kdo jsme?“ a na pravé straně u konce naší životní cesty se zeptáme „Kam jdeme?“. Autorova vize měla být srovnatelná s evangeliem.

Symbolický děj se odehrává na břehu potoka, je jevištěm života. Příběh sledujeme zprava do leva. V rámci celého dění je vidět velká sounáležitost člověka s přírodou. Do obrazu je zakomponováno několik postav z autorových předchozích děl. Ty se dříve nacházely v ráji a nyní jsou ve skutečném (pozemském) světě. Kompozicí tento obraz připomíná vlýs. V pravém dolní rohu se nachází spící kojeneček, který představuje zrození. U kojence sedí mladé domorodé ženy symbolizující nevinnost a zároveň i s kojencem zastupují život. Tyto mladé ženy, obrácené čelem k divákovi, se podobají bliženkám z obrazu „Kdy se vdáš?“. Žena, jež sedí vedle nich zády, na ně v údivu zírá, že se opovažují přemýšlet o svém osudu. Život rozkvétá uprostřed v podobě mladé ženy se vztyčenýma rukama. Postava je velmi výrazná a neodpovídá proporcím ostatních. Představuje poznání. Dle mého názoru je tomu tak, protože v ruce drží jablko, které utrhla ze stromu poznání (jako Eva v ráji) a uvalila na sebe i lidstvo stigma v podobě dědičného hříchu. Modelem pro tuto postavu byla malířova žena Pahura. Dítě, jenž sedí uprostřed a ukusuje jablko, pochází z autorova díla „Dny rozkoší“. Dvě tajemně působící postavy v pozadí, oděny do červených pláštíků, mohou představovat přátelství, poutníky sdělující si myšlenky, ale dle jiných výkladů i připomínku nevyzpytatelnosti osudu. Postavy pochází z autorova díla „Náčelnice“. Velký kamenný idol (modla) v pozadí vyzývá člověka, aby se ponořil do nitra přírody a věřil v její síly. Symbolizuje víru, přírodní síly i onen svět. Žena umístěna vedle stařeny v pravé části obrazu znázorňuje naslouchání. Pochází původně z díla „Varumati“. Stará, sešlá a v sedě schoulená žena reprezentuje stáří. Drží se za vlasy a myslí již rezignovaně na smrt. U jejích nohou se nachází bílý pták s ještěrkou v drápu. Představuje marnost (prchavost) zbytečných slov. Postavu stařeny autor pravděpodobně převzal ze svého reliéfu „Milujte, budete šťastné“ nebo z obrazu „Eve Bretonne“.

Na plátně můžeme najít ještě další zvířata kromě zmíněných. Pes se nachází u kojence a symbolizuje naději. Koza se vyskytuje poblíž stařeny. Vztahuje se ke křesťanství, a především pak k poslednímu soudu. Symbolizuje hříšníky (utlačovatele, zlé muže), kteří budou v den soudu odděleni od Boha, a démonické síly. Kočka může symbolizovat nestálost a náladovost.

VTIPY

Zmlácená žena u doktora: "Pane doktore, manžel je strašně hodný, ale jednou za čtrnáct dní vyrazí s kamarády na pivo a pokaždé, když se vrátí opilý, tak mě šíleně zmlátí." Doktor: "Opravdu Vás pokaždé zbije?" Žena: "Opravdu...pokaždé." Doktor: "Fajn, předepíšu Vám heřmánkový čaj a jakmile vezme manžel za kliku, začněte ho kloktat." Po čtrnácti dnech: "Pane doktore, ten heřmánek opravdu zabírá, kloktala jsem a manžel si mě ani nevšimnul." Doktor na to: "Já tušil, že bude stačit držet hubu."

Muž a žena se srazí v autech. Obě jejich auta jsou úplně na maděru, ale ani jednomu z nich se nic nestalo. Když se vysoukali z aut, povídá žena muži: „Tak Vy jste muž, to je zajímavé. Já jsem žena. Hmm, podívejte na naše auta! Nic z nich nezbylo, ale my jsme zranění nebyli. To musí být znamení od Boha. Měli jsme se setkat, stát se přáteli a žít spolu až do smrti." Muž přitakal: „To jo, to muselo být určitě znamení od Boha!" Žena pokračovala: „A podívejte se na tohle, další zázrak. Moje auto je totálně na mraky, ale tahle láhev vína je naprosto v pořádku. Bůh si určitě přeje, abychom toto víno vypili a oslavili tím naše štěstí." Potom podala láhev muži. Ten souhlasně přikývl, otevřel láhev a polovinu vypil. Pak ji podal zpět ženě. Ta vzala láhev, zavřela ji a vrátila muži do rukou. Ten se jí zeptal: „Vy nebudete?" Načež mu odpověděla: „Ne. Já si počkám policii."

Během návštěvy v blázinci se ptá návštěvník ředitele, podle jakých kritérií bude rozhodnuto, zda někdo bude zavřen? Ředitel vysvětluje: "My napustíme vanu vodou, dáme kandidátovi lžičku, hrnek a kýbl. Pak ho poprosíme, aby vanu vyprázdnil." Návštěvník povídá: "Aha, rozumím, normální člověk si vezme kýbl, aby to šlo rychleji, že?" Ředitel: "Ne, normální člověk vytáhne špunt! Chcete pokoj s balkónem, nebo bez?"

"Haló, policie? Jel jsem autem a srazil jsem dvě slepice." "Tak je položte na krajnici, ať je další auta nerozmažou po vozovce." "Ano, rozumím. A co mám udělat s jejich motorkou?"

Přijde mladík do lékárny a přeje si: "Dejte mi, prosím jeden prezervativ, jdu dnes na návštěvu ke své dívce. Počkejte, radši mi dejte dva, ona má taky docela pěknou sestru. Anebo ne! Dejte mi tři! Matka mé dívky také vypadá celkem dobře." Dostal tedy tři kondomy a šel na návštěvu. Pozvali ho k obědu i na kávu, ale on celou dobu jen seděl a červenal se. Když ho dívka vyprovázela, ptala se: "Co je to dnes s tebou? Nechutnal ti oběd, že jsi takový zasmušilý?" "Ne, oběd byl výborný. Kdo by si byl ale pomyslel, že tvůj otec je lékárník."

Dvě spořádaně žijící ženy si vyrazí na dámskou jízdu a nějak nechtěně se ožerou jak dogy. Při návratu domů, když prochází okolo hřbitova, je přepadne naléhavá potřeba. Zapadnou tedy mezi hroby, ale ani jedna nemá nic na utření. První si tedy stáhne kalhotky, utře se s nimi a zahodí je. Druhá má drahé luxusní prádlo, které nechce obětovat. Všimne si ale věnce na hrobu, u něhož dřepí. Použije tedy stuhu na něm... Ráno si jejich manželé volají a stěžují si, jak jejich jindy spořádané a slušné ženušky chrápou v posteli. Jeden z nich pak ještě podotkne: "Začínám tušit to nejhorší...Moje došla bez kalhotek." Druhý na to: "Hmmm, to nic není. Ta moje měla v zadku zastrčenou cedulku, na které stálo: NIKDY NA TEBE NEZAPOMENEME. HASIČSKÝ SBOR KUNRATICE..."

"Nebreč, ona se vrátí." "No právě..."

Turista jede vzadu v taxíku a chce se zeptat taxikáře na nějaké tipy, kam ve městě zajít. Nakloní se a poklepe řidiči na rameno. Řidič zděšeně vykřikne, strhne volant, odrazí se od autobusu na chodník a zastaví těsně před obrovskou prosklenou výlohou. Turista, hodně vystrašený, se začne okamžitě omlouvat: "Pardon, pardon, netušil jsem, že jedno malé poklepání Vás může takhle vyděsit." Taxikář se na něj otočí a zařve: "Nikdy! Už nikdy mi to nedělejte!" Pak se rozdýchá a povídá: "Není to úplně Vaše vina. Víte, jsem dnes první den v nové práci a před tím jsem léta jezdil s pohřebákem."

HODINÁŘ - 4. ČÁST

Lehce jsem našlápl a došlápl na střepe, co praskl a vydal skřípavý zvuk. Šel jsem opatrně a ve tři čtvrtě pokoje jsem se najednou propadl levou nohou do podlahy. Dostal jsem palčivou bolest do holeně. Sáhл jsem do kapsy a vytáhl svítilnu. Pokusil jsem se ještě udělat světlo, ale tentokrát úspěšně. Prohlédl jsem si nohu. Teplá krev se mi vpíjela do ponožky a barvila ji do ruda.

Začal jsem pomalu vyprošťovat nohu uvězněnou mezi prkny. Poté, co jsem některá prkna odstranil, jsem si všiml mezi-prostoru. Na dně ležely cáry papíru a něco lesklého, co se odráželo ve svitu svítilny. Něco lesklého, kulatého se zvláštním ornamentem nahoře. Rychle jsem to vzal a vsunul do kapsy kalhot. Pod tím byl obrázek s několika lidmi oděnými jako za minulého tisícletí. Nacházel se na něm starý pán, který seděl v monstrózním křesle a se zachmuřeným pohledem koukal do prázdna. Okolo něj stálo několik dalších postav. Jedna žena seděla na obyčejné židli a na klíně měla malého psa. V tu chvíli jsem si pomyslel, jak zbytečné a neužitečné je vlastnit něco takového.

Došel jsem do posledního pokoje, kde ležela na zemi kniha. Zvedl jsem ji a prohlížel si ji v ruce. Najednou jsem si všiml, že se z dálky line světlo. Uvědomil jsem si, kdo se blíží. Rychle jsem zhasl světlo a s panikou se rozhlédl po tmavém pokoj. Blesk ozářil místnost. Doběhl jsem k oknu, rozhlédl se a skočil na plechovou střechu pod ním. Poté jsem doskočil až na zem. Přiblížil jsem se k cestě a schoval se za křoví. V mžiku projelo kolem auto a já proběhl za ním, schován pod rouškou tmy.

Doběhl jsem co nejrychleji na vrchol kopce. Až v tu chvíli jsem byl teprve schopen se ohlédnout. Viděl jsem, jak čtyři muži vystupují z auta. Jeden pořvává povely a máchá rukama směrem k domu. Utíkal jsem, jak jsem nejlépe dokázal až k cestě přes louku, snažíc popadnout dech. V tom okamžiku jsem si uvědomil, že mám stále knihu v ruce. Strčil si ji obratně pod promoklou košili a utíkal dál domů.

Neměl jsem problém s tím, že by lampa svítila, ta už svítit nebude, bylo totiž příliš pozdě na svícení. Otevřel jsem dveře domů a spěšně je za sebou zavřel. Oddychl jsem si s úlevou. Náhle se rozsvítilo světlo na stolečku vedle křesla, kde seděl otec s přísným pohledem. Blesk ozářil na krátký čas místnost. Poté se místnost zase setměla.

